

اخبار کوتاه

بازچرخانی آب و مشارکت بخش خصوصی

اولویت طرح‌های وزارت نیرو

وزیر نیرو بر اهمیت مدیریت مصرف آب و بازگرداندن آن به چرخه استفاده تأکید کرد و گفت: تسهیل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در پروژه‌های آب و فاضلاب، از اهداف اصلی وزارت نیرو است.
عنبه‌علی آبادی مدیرعامل شرکت نیروی برق تهران‌تولید، دوم تصفیه‌خانه فاضلاب زنجان و در جمع خبرنگاران با تأکید بر اهمیت موضوع آب، اظهار کرد: کشور ما در اقلیمی نسبتاً خشک قرار دارد و مدیریت مصرف آب باید با دقت بیشتری دنبال شود. همچنین آب مصرف شده نباید مورد غفلت قرار گیرد و با طرح‌هایی مانند پروژه‌های بازچرخانی مجدداً به چرخه تولید و استفاده بازگردانده شود. وزیر نیرو افزود: استانداردهای فنی و زیست‌محیطی در پروژه‌های در دست اجرا رعایت شده و کیفیت خروجی آب به گونه‌ای است که می‌تواند برای بسیاری از مصارف مورد استفاده قرار گیرد.
علی‌آبادی همچنین با اشاره به ضرورت مشارکت بخش خصوصی در توسعه پروژه‌ها، تصریح کرد: هدف ما تسهیل و تسریع سرمایه‌گذاری در کشور و به‌ویژه در استان زنجان است تا سرمایه‌گذاران بخش خصوصی با انگیزه وارد عرصه شوند. این امر با اصلاح اقتصاد طرح‌ها و بهبود محیط کسب و کار محقق خواهد شد. وی خاطر نشان کرد: تلاش خواهیم کرد مشکلات و موانع جذب سرمایه‌های بخش خصوصی شناسایی و رفع شود. چنان‌چه این مسیر به‌درستی طی شود، سفر امروز می‌توان سفری پربرکت و ثمر‌پر برای استان زنجان و کشور ارزیابی کرد.

واردات نفت گاز به صفر رسید

با اجرای طرح‌های نظارتی و مقابله با قاچاق سوخت، مصرف روزانه نفت گاز در پنج ماه نخست امسال حدود ۵ میلیون لیتر کاهش یافته است.
همزمان با افزایش تولید، واردات نفت گاز به صفر رسیده و این روند می‌تواند سالانه حدود یک میلیارد دلار صرفه‌جویی ارزی برای کشور به همراه داشته باشد. به گزارش ایسنا، تازه‌ترین آمار شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی نشان می‌دهد که با اجرای طرح‌های نظارتی و همکاری دستگاه‌های مختلف در کنترل قاچاق سوخت، مصرف روزانه ۵ میلیون لیتر نفت گاز در پنج ماه نخست امسال کاهش یافته که بخشی از این کاهش، نتیجه اجرای برنامه‌های نوسازی و برقی‌سازی ناوگان حمل‌ونقل عمومی و همچنین بهبود بهرموری مصرف سوخت در بخش‌های مختلف بوده است. در همین حال، محمدصادق عظیمی‌فر، مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی ایران، از توقف واردات نفت گاز خبر داد و گفت: چندها است که واردات نفت گاز کشور به صفر رسیده و استمرار این روند می‌تواند سالانه حدود یک میلیارد دلار صرفه‌جویی ارزی برای کشور به همراه داشته باشد. به گفته وی از ابتدای سال تاکنون تولید روزانه نفت گاز با استفاده از افزایش خوراک و راه‌اندازی واحدهای کیفی‌سازی پالایشگاه‌ها، حدود ۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اقدام‌های انجام‌شده برای کنترل قاچاق نیز به کاهش ۵ میلیون لیتری مصرف نفت گاز کمک کرده و این دو عامل در مجموع سبب شده است نیازی به واردات این فرآورده وجود نداشته باشد.

همچنین آمارها نشان می‌دهد که ذخایر نفت گاز کشور در بخش‌های انبار پخش، خطوط لوله و نیروگاه‌ها نسبت به مدت مشابه پارسال حدود ۱٫۵ میلیارد لیتر افزایش یافته است. ذخایر نفت گاز نیروگاهی نیز نسبت به سال گذشته حدود ۶۰ درصد بیشتر شده که این امر در تأمین پایدار سوخت نیروگاه‌ها و جلوگیری از قطع برق در فصل زمستان نقش خواهد داشت. در بخش توسعه زیرساخت‌ها، دو خط لوله جدید انتقال فرآورده‌های نفتی شامل مسیر بندر عباس – فرستخان و سبزاب – شازند به طول ۸۰۰ کیلومتر و با سرمایه‌گذاری بیش از ۲۲۰ میلیون دلار به بهره‌برداری رسیده است. اجرای این طرح‌ها علاوه بر کاهش تردد حدود ۱۶۰۰ نفرکش جاده‌ای، صرفه‌جویی سالانه‌ای معادل ۶ هزار میلیارد تومان در هزینه حمل‌ونقل فرآورده‌ها به همراه دارد و امکان استفاده از ظرفیت پالایشی حدود ۱۰۰ هزار بشکه در روز را فراهم می‌کند. کارشناسان حوزه انرژی معتقدند که توقف واردات نفت گاز و افزایش سطح ذخایر این فرآورده، گامی مهم در جهت کاهش وابستگی به منابع خارجی و مدیریت پایدار سوخت به شمار می‌رود. این اقدام در کنار توسعه خطوط لوله و ارتقای ظرفیت پالایش می‌تواند تا حد زیادی فشار تقاضا را در دوره‌های اوج مصرف کاهش دهد و ریسک کمبود سوخت در زمستان و تابستان را به حداقل برساند. در عین حال، تحلیلگران تأکید می‌کنند که افزایش تولید و ذخایر به تنهایی کافی نیست و برای حفظ تعادل پایدار میان تولید و مصرف، ارتقای بهرموری انرژی، نوسازی ناوگان حمل‌ونقل و توسعه بخش‌های جایگزین همچنان ضروری است.
بی‌شک در صورت ادامه روند کنونی، کشور می‌تواند علاوه بر تأمین پایدار سوخت، بخشی از منابع مالی حاصل از صرفه‌جویی ارزی را صرف سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی و کاهش شدت انرژی کند.

وزیر نفت: در برابر محدودیت‌های اسنپ‌یک دست بسته نیستیم

وزیر نفت گفت: فعال‌سازی اسنپ‌یک در حوزه فروش نفت محدودیت ایجاد می‌کند، اما در برابر این محدودیت‌ها دست بسته نیستیم. محسن پاک‌نژاد با تأکید بر اینکه صنعت نفت ایران طی سال‌های اخیر تجربه گرانقدری در دور زدن محدودیت‌ها و فروش نفت به دست آورده است، گفت: تیم تخصصی این وزارتخانه قادر است در اوضاع مختلف تحریمی، برنامه‌ریزی‌های لازم را برای تداوم صادرات انجام دهد. وی درباره تأثیر فعال‌سازی اسنپ‌یک روی فروش نفت ایران گفت: اسنپ‌یک در حوزه فروش نفت می‌تواند تا حدودی شرایط را به سمتی برد که نیازمند تدابیر جدیدی است، اما در برابر این محدودیت‌ها دست بسته نیستیم و تمام تلاش خود را خواهیم کرد.

مشکل ناترازی برق در ایران حل‌شدنی است

معاون وزیر نیرو گفت: ناترازی برق ناشی از فاصله بین تقاضا و تأمین برق، مسئله‌ای بغرنج و حل‌نشدنی نیست؛ بلکه با برنامه‌ریزی درست و مدون روی افزایش همزمان ظرفیت تولید و اصلاح روند مصرف، این فاصله به سمت صفر میل خواهد کرد و این مشکل حل می‌شود. همايون حائری، معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی در گفت‌وگو با تسنیم، اظهار داشت: اگرچه ناترازی و قطعی برق، اتفاق نامبارکی است و اگر در گذشته، اصلاحاتی در نحوه عملکردها و سیاست‌گذاری‌ها در صنعت برق و اقدامات موثری در اصلاح الگوی مصرف برق در تمامی بخش‌های خانگی، صنعتی و ... انجام می‌گرفت، به این میزان ناترازی برق نمی‌رسیدیم. وی افزود: در سال جاری با وجود تمامی محدودیت‌ها، افزایش شدید و بی‌سابقه دمای هوا و تشدید ماندگاری و گستردگی افزایش دما در روزهای تابستانه و همچنین خشکسالی که موجب کاهش شدید منابع آبی سدها و افت ظرفیت تولید نیروگاه‌های برق آبی شد، میزان ناترازی برق نسبت به سال گذشته کاهش‌ی بود. حائری با بیان اینکه "ریل‌گذاری موثری در سال اول دولت چهاردهم در زمینه دو اقدام همزمان افزایش ظرفیت تولید و ارتقای سطح بهینه‌سازی مصرف صورت گرفته که نتیجه آن کاهش پیک تابستانه بود"، گفت: ناترازی برق ناشی از فاصله بین تقاضا و تأمین برق، مسئله‌ای بغرنج و حل‌نشدنی نیست.

گروه اقتصادی: با ورود بسیاری از فازهای پارس جنوبی به نیمه

دوم عمر تولید، میزان این میدان عظیم گازی با افت فشار طبیعی مواجه شده‌اند؛ روندی که بدون اجرای پروژه‌های فشارافزایی برداشت گاز را کاهش می‌دهد. به گزارش تجارت به نقل از مهر پارس جنوبی، نماد توان گازرسانی ایران، اکنون با چالشی بزرگ روبه‌روست: افت فشار طبیعی مخازن در بخش ایرانی این میدان مشترک با قطر. این پدیده اجتناب‌ناپذیر، به دلیل ورود فازهای قدیمی به نیمه دوم عمر تولیدی، شدت یافته است. کارشناسان می‌گویند بدون فشارافزایی، بخشی از ظرفیت برداشت روزانه ظرف پنج سال آینده از دست خواهد رفت و میلیاردها دلار در آمد به باد می‌رود. افت فشار در مخازن گاز یعنی نیروی طبیعی برای بالا آوردن گاز کاهش یافته و نیاز به کمپر سورهای عظیم در بای و خشکی است. اجرای آن هزینه‌بر است، اما بدون آن، بخشی از گاز برای همیشه در مخزن باقی می‌ماند. کارشناسان برآورد می‌کنند که تنها کاهش تولید معادل یک فاز گازی، با قیمت فعلی گاز در بازار منطقه، روزانه بین ۳۰ تا ۴۰ میلیون دلار درآمد از بین می‌برد. این رقم در طول یک سال به حدود ۱۵ تا ۱۰ میلیارد دلار می‌رسد از طرف دیگر، کمبود گاز باعث می‌شود نیروگاه‌ها برای تأمین انرژی به سوخت مایع مانند گازوئیل و مازوت روی بیاورند، که خود هزینه‌ای بین ۱۰۵ تا ۲۱۰ میلیارد دلار در سال به همراه دارد و آلودگی هوا را تشدید می‌کند. همچنین ناتوانی در اجرای تعهدات صادراتی با کاهش قراردادهای گازی، می‌تواند سالانه بین ۸ تا ۵ میلیارد دلار زیان به همراه داشته باشد، ضمن اینکه مشتریان از دست‌رفته به‌سختی به بازار ایران بازمی‌گردند. در مجموع، اگر اثرات تجزیه‌ریای بر صنایع، کاهش صادرات غیر انرژی و هزینه‌های زیست‌محیطی را حساب کنیم، زیان مستقیم و غیرمستقیم ناشی از تعلل در فشارافزایی می‌تواند به ۴۵ تا ۵۵ میلیارد دلار در سال برسد. اجرای کامل پروژه‌های فشارافزایی، به سرمایه‌گذاری حدود ۳ تا ۴ میلیارد دلار نیاز دارد. با جلوگیری از زیان روزانه دهها میلیون دلاری، هزینه این سرمایه‌گذاری ظرف کمتر از یک سال جبران می‌شود که نسبت با گذشت سرمایه‌ای کم سابقه برای پروژه‌های کلان انرژی است.

پیامدهای امنیتی و اجتماعی

تأخیر در اجرای فشارافزایی تنها پیامد اقتصادی ندارد. کاهش عرضه گاز در زمستان می‌تواند منجر به محدودیت برای صنایع،

خاموشی‌های برنامه‌ریزی‌شده، و فشار اجتماعی شود. افزایش استفاده از سوخت مایع نیز آلودگی هوا را در کلان‌شهرها تشدید کرده و به بحران‌های بهداشت عمومی دامن می‌زند. کاهش صادرات گاز، علاوه بر زیان مالی، جایگاه ایران در معادلات انرژی منطقه را تضعیف می‌کند. پارس جنوبی برای ایران صرفاً یک میدان گازی نیست؛ شریان حیاتی اقتصاد و امنیت انرژی کشور است. اجرای به‌موقع و کامل پروژه‌های فشارافزایی، اقدامی ضروری برای حفظ این شریان است. هر روز تأخیر، به معنای از دست رفتن درآمد و نفوذ ایران در بازار جهانی انرژی و واگذاری بی‌سر و صدای سهم بیشتر به رقیب جنوبی است.

مکانیزم فنی افت فشار و اثر آن بر تولید

در ابتدای توسعه پارس جنوبی، فشار طبیعی مخزن بسیار بالا بود؛ این فشار مانند یک موتور خود کار، گاز و میعانات را تا سرچاه بالا می‌کشید. اما با گذر سال‌ها و برداشت پیوسته، فشار کاهش یافت. کاهش فشار آثار متعددی دارد. آثار مهمجن:

الف) کاهش نرخ جریان گاز: وقتی فشار اختلاف زیادی با سطح

اصلاح قانون نظام مهندسی ساختمان به مراحل پایانی رسید

مقام مسئول وزارت راه با بیان اینکه اصلاح قانون نظام مهندسی ساختمان در مراحل پایانی است، گفت: پایان شهریور طرح اصلاح قانون در کمیسیون عمران مجلس نهایی می‌شود. به گزارش تسنیم، لهن اسدی، مدیرکل دفتر توسعه مهندسی ساختمان در خصوص اصلاح قانون نظام مهندسی ساختمان و مراحل انجام آن، اظهار کرد: قانون نظام مهندسی ساختمان بیش از ۱۱ سال است که در دستور اصلاح قرار دارد. اما به دلیل برخی اختلاف‌نظرها میان دولت و مجلس (لایحه دولت در برابر طرح مجلس) هیچ‌گاه به سرانجام نرسیده بود. وی ادامه داد:

این در حالی است که در دوره جدید، رویکرد تغییر کرده و دولت از طرح مجلس استقبال کرد و حتی در فرآیند بررسی و تکمیل آن همکاری داشته است. اسدی توضیح داد: اصلاحات پیشنهادی عمدتاً بر پایه آسیب‌شناسی اجرای قانون موجود تنظیم شده و مهم‌ترین محورهای آن شامل: واقعی‌سازی خدمات مهندسی، بازنگری در شرایط عضویت در سازمان نظام مهندسی، تغییر در ساختار ارکان سازمان، نحوه انتخاب و صدور احکام، رفع تعارض منافع در انتخاب بازرسان و شورا‌های انتظامی، تعیین تکلیف شفاف منابع درآمدی سازمان‌های نظام

مهندسی، اصلاح نحوه تشکیل و اداره مجامع استان‌ها و تعیین دقیق تعداد و شرایط اعضا است.

پارس جنوبی به مرز افت فشار رسید

تهدید بزرگ برای توان گازرسانی کشور

می‌شود، خوراک ارزشمندی برای پالایش و صنایع پتروشیمی است. بسیاری از کشورها، به‌ویژه در شرق آسیا، از آن به‌عنوان ماده اولیه ساخت سوخت‌های سبک مانند بنزین و محصولات شیمیایی استفاده می‌کنند.

▪ وقتی فشارافزایی انجام نشود:

حجم صادرات افت می‌کند: بنابر تجربه میدانی در مخازن مشابه، هر سال تا ۷ تا ۱۰ درصد از تولید میعانات کاسته می‌شود. تمایل به خام‌فروشی بیشتر می‌شود: شرکت‌های بهره‌بردار در شرایط کاهش خوراک پالایشگاهی، برای جبران نقدینگی، به صادرات فوری میعانات خام یا نیمه‌فرآوری‌شده روی می‌آورند؛ زیرا ظرفیت فراوری نیاز به سرمایه و زمان دارد که در شرایط اضطرار اقتصادی اغلب مبنایست. از دست رفتن ارزش افزوده: خام‌فروشی، فاصله قیمتی جدی از محصولات فراوری‌شده دارد. هر هزار بشکه میعانات فرآوری‌شده می‌تواند چندده‌هزار دلار درآمداضافی نسبت به فروش خام ایجاد کند. این فاصله در مقیاس ملی، به میلیاردها دلار در سال می‌رسد.

▪ چرخه نزولی در صورت ادامه تعلل

اگر فشارافزایی در چند سال آینده اجرا نشود، چرخه‌ای شکل می‌گیرد که شکستن آن دشوار و پرهزینه است: (۱) افت فشار در نتیجه کاهش تولید گاز و میعانات. (۲) کاهش خوراک پالایشگاهی و پتروشیمی در نتیجه افزایش خام‌فروشی. (۳) کاهش درآمدا ارزی در نتیجه کمبود سرمایه برای اجرای پروژه‌های فشارافزایی و توسعه. (۴) تشدید افت فشار و محصول در نتیجه سرعت گرفتن بحران. این چرخه، مشابه دام بدهی در اقتصاد کلان است. هر چه بیشتر در آن بمانیم، خروج سخت‌تر و هزینه‌برتر خواهد بود. پارس جنوبی بدون فشارافزایی، به آرامی اما پیوسته به سمت کاهش نقش خود در بازار جهانی میعانات گازی حرکت خواهد کرد. این کاهش نه‌تنها به معنای درآمد کمتر است، بلکه جایگاه ژئوپلیتیک ایران را نیز تحتل می‌دهد. با وجود فشار تحریم‌ها و محدودیت‌های سرمایه‌گذاری، اولویت‌بندی اجرای پروژه‌های فشارافزایی و مقدر قراردادهای پایدار با مشتریان شرق آسیا، یک ضرورت راهبردی است، نه یک انتخاب اختیاری. هر سال تأخیر، به معنای از دست رفتن بخشی از این مزیت و واگذاری سهم به رقبیی است که شاید دیگر هرگز آن را پس ندهد.

زمین نداشت‌ه باشد، سرعت جریان افت می‌کند. حتی اگر شیرهای چاه باز باشند، حجم برداشت به‌طور طبیعی پایین می‌آید.

ب) افت تولید میعانات گازی: میعانات همراه گاز از مخزن بیرون می‌آید. کمتر شدن گاز به معنای کمتر شدن جریان میعانات (است. ج) افزایش نسبت ناخالصی‌ها؛ با افت فشار، سیالات سنگین‌تر، آب همراه و ترکیبات ناخواسته بیشتری بالا می‌آیند که هم جداسازی‌شان پرهزینه است و هم کیفیت محصول را کاهش می‌دهد. د) سایش سریع تر تجهیزات: تولید با افت فشار می‌تواند سبب ورود ذرات و مایعات اضافی شده و عمر خطوط لوله، کمپرسورها و جداکننده‌ها را کوتاه‌تر کند.

این رخدها در چند سال اول شاید با کاهش ۵ تا ۷ درصدی حجم تولید قابل جبران باشد، اما با ادامه روند، ضربه‌گیری تولید از دست می‌رود و افت‌ها شتاب می‌گیرند.

▪ افت فشار و تأثیر بر میعانات گازی؛ از گنجینه تا خام‌فروشی

میعانات گازی، که گاه «طلای سفید» و صنعت گاز خوانده

فرونشست تهران مانند یک خودکشی تدریجی است

بحران زیر پای پایتخت

طریق چاه‌های آب در تهران و حومه آن تأمین می‌شود. اگر میزان مصرف آب این جمعیت چند میلیونی را در نظر بگیریم، مشخص می‌شود که فشار مضاعفی به منابع زیرزمینی وارد می‌شود که نتیجه آن، تشدید فرونشست زمین خواهد بود. این مقام مسئول

در تهران بوده است. به‌رغم وجود سدهایی چون کرج، لتیان، ماملو و حتی سد طالقان که خط دوم انتقال آب آن نیز فعال است، تأمین آب شرب برای تهران کفایت نمی‌کند. وی تأکید کرد: در حال حاضر بیش از ۵۰ درصد آب مورد نیاز پایتخت از

تأثیر مستقیم نرخ ارز بر معیشت کارگران

معتقدند گسترش مشاغل غیررسمی پیامدهای اجتماعی خطرناکی به همراه دارد. نبود بیمه، بازنشستگی و حمایت‌های اجتماعی، این گروه را در برابر کوچک‌ترین بحران اقتصادی یا بیماری آسیب‌پذیر می‌کند. از سوی دیگر، افزایش فقر و نابرابری ناشی از وضعیت این کارگران، می‌تواند زمینه‌ساز آسیب‌های اجتماعی گسترده‌ای مانند اعتیاد، حاشیه‌نشینی و افزایش جرائم خرد شود. فعالان کارگری نیز تأکید می‌کنند که بی‌توجهی به وضعیت کارگران غیررسمی عملاً به معنای رها کردن بخش بزرگی از نیروی کار کشور است. آنها معتقدند دولت باید با ایجاد سازوکارهای مشخص، زمینه پوشش بیمه‌ای، تعیین دستمزد حداقلی و ساماندهی این شاغلان را فراهم کند. مونا خورشیدی، مدیر گروه راه‌مرکز پژوهش‌های مجلس درباره خط فقر گفت: در سال ۱۴۰۲ نرخ خط فقر بین ۲۱ تا ۲۷ میلیون بود که با نرخ ۷ میلیون حداقل دستمزد آن زمان تفاوت ده میلیونی داشت. وی توضیح می‌دهد: نرخ‌های متفاوتی برای خط فقر محاسبه شده است، مثلاً کمیته امداد ۱۷ میلیون تومان و مرکز پژوهش‌ها این نرخ را ۲۱ میلیون تومان اعلام کرد. آن زمان با حداقل دستمزد ۷ میلیون تومانی فاصله دو برابری داشت.

خانوار چهار نفره رسیده، بخش قابل توجهی از کارگران غیررسمی با درآمدهایی بین ۱۵ تا ۱۰ میلیون تومان در ماه گذران زندگی می‌کنند. این فاصله چشمگیر میان درآمد و هزینه‌های واقعی، باعث شده بسیاری از خانوارهای کارگری برای تأمین ابتدایی‌ترین نیازهای زندگی مانند مسکن، خوراک و بهداشت، با بحران جدی مواجه شوند. یکی از کارگران ساختمانی می‌گوید: کار ما فصلی است؛ هر وقت پروژه دارد، درآمد داریم و اگر نباشد باید روزانه دنیال کار بگردیم. هیچ بیمه‌ای نداریم و وقتی مریض شویم یا دچار حادثه شویم، هیچ نهادی مسئولیتی قبول نمی‌کند. افزایش نرخ

ارز در سال‌های اخیر نقش مستقیمی در رشد تورم و گرانی کالاهای اساسی داشته است. بالا رفتن قیمت دلار موجب افزایش هزینه واردات مواد اولیه و به تبع آن رشد قیمت کالاها و خدمات شده است. این موضوع بیش از همه کارگران غیررسمی را تحت فشار قرار داده، چرا که دستمزد آنها با وجود تورم بالا تقریباً ثابت مانده یا بسیار کمتر از رشد هزینه‌ها افزایش یافته است. یک کارگر خدماتی درباره وضعیت معیشتی خود می‌گوید: هزینه اجاره خانه، خوراک و رفت‌وآمد چند برابر شده اما درآمد ما همان است. هر روز ارزش پولی که دستمان می‌گیریم کمتر می‌شود. کارشناسان اقتصادی